

מושלמת או לא מושלמת, המבקרים לא מרוצים. הם דורשים שהקטעים הנועזים יוצאו, שהמחזה יצונזר.

על זה עונה גיורא גודיק: "יכול להיות שהקטעים הללו הם ברוטאליים, אבל בשום אופן לא חלגריים. הם שייכים למחזה כמו כל קטע אחר בתוכו. כי רק בצורה כזאת אפשר להגיש את כל המזעזע במציאות, לעומת החלום. הקטעים הללו הם חלק מההצגה, הם הוצגו בניו־יורק ולא עוררו שום רעש, אין שום סיבה שיעוררו זאת כאן."

אילו נחון גודיק בכשרון־כתיבה כשם שי יש לו כשרון לעסקים, היה כותב מחזה קופה חדש. כי מה שהתרחש בין המבקרים הוא פארוודיה של מה שמתרחש על הבמה. מיגואל סרחאנטס, האיש שיצר את דון קישוט, נראה במחזה כשהוא מושלך לכלא האינקוויזיציה. פשעו: הוא תלה הודעת־עיקול על כנסייה. חשב שכנסייה בספרד היא חלק מהחיים, ומה שחל על סתם אנשים, חל גם על הכנסייה.

איש למאנשה בנוי על אותו עקרון: הייאטרון הוא חלק מן החיים. מה שקורה באמת יכול לקרות גם על הבמה. בייחוד שזה לא כל כך נורא — תהיה דעת האיניקוויזיציה כאשר תהיה.

המבקרים. בחורה שניה, בסצינה אחרת עזרה לה.

הסצינה השניה, שגם היא, כמו הראשונה, נערכת תוך כדי ריקוד, היא סצינת שוד. קבוצה של צוענים, ובראשם פרמינה, נערה ערביה ופראית, המפתה את דון קישוט ומשרתו, במטרה לשדוד אותם.

הנערה, הלבושה בביקני קטנטן ומעליו מכנסיים שקופים, רוקדת בפניו של דון קישוט ריקוד בטן נועז, תוך נענועי ירכיים, ואז היא לוקחת את ידיו, מניחה אותן על החזה שלה, וכך היא ממשיכה לרקוד.

אחרי שהריקוד נגמר, היא בוזזת את דון קישוט ואת כל מה שיש לו.

★ ★ ★

בניו־יורק אין רעש

על תפקידה המכובד של אלדונזה היו הרבה קופצות, אבל את תפקיד השוודות אף בחורה לא רצתה לקבל. כל הרקדניות המפורסמות חשבו את התפקיד לפחות־מדי מכובד.

האחת שציפצה על כל הדיעות הקדומות שהושמעו מפי שחקניות אחרות, הייתה נירה ירון, והיא מבצעת אותו בצורה מושלמת.

מה זה מדר

לאו

מה זה דימה?

ש בולגריות על הבמה העברית: האונס של דולסינאה